

Pamoka rugsėjo 7 d.

„Štai aš, siųsk mane“

Pagrindinė eilutė: „Aš girdėjau Viešpaties balsą, sakantį: „Ką man siųsti, ir kas eis už mus? Tada aš pasakiau: „Štai aš, siųsk mane.“ Izaijas 6:8

Pasirinktas Šventojo Rašto fragmentas: Izaijas 6:1-8

Pranašas Izaijas gavo nepaprastą regėjimą ir pamatė dangaus sosto sceną. Jis matė Visagali Dievą, sėdintį šlovėje, apsuptą serafimų ir kitų angelų, kurie nuolat šaukė: „Šventas, šventas, šventas yra VIEŠPATS visagalis: visa žemė pilna jo šlovės.“ (Izaijas 6:3). Tai pabrėžia begalinį Dievo tyrumą ir atskirtumą. Jis yra nepanašus į jokią kitą – išskirtinis, neprilygstamas ir morališkai tobulas. Žemė, nors ir puolusi, vis dar liudija jo transcendenciją.

Tęsdamas savo vizijos aprašymą, Izaijas sakė: „Durų stulpai sujudėjo nuo jo šauksmo, ir namai

prisipildė dūmų. Tada aš pasakiau: „Vargas man, nes aš pražuvęs, nes esu nešvaraus lūpų žmogus ir gyvenu tarp nešvaraus lūpų tautos, nes mano akys matė Karalių, kareivijų VIEŠPATĮ. Tada vienas iš serafimų atskrido prie manęs, rankoje laikydamas gyvą anglį, kurią jis paėmė žnyplėmis nuo aukuro, ir padėjo ją ant mano lūpų, sakydamas: „Štai, tai palietė tavo lūpas, tavo kaltė yra nuimta, tavo nuodėmė yra nuvalyta.“ 4–7 eilutės

Mūsų pagrindinis eilėraštis patvirtina Izaijo teigiamą atsakymą į Dievo klausimą. Pranašas noriai pareiškė, kad skelbs nuosprendžio žinią maištingiems izraelitams, kurie, kaip sandoros tauta, nesugebėjo paklusti Dangiškajam Tėvui savo elgesiu. Taikydami šį principą savo gyvenimui šiandien, atsidavę tikintieji tikrai savanoriškai panaudos savo talentus, kad pasidalintų gera naujiena, jog teisumo karalystė netrukus atneš viltį, džiaugsmą ir taiką visiems.

Apsvarstydami bendras šio tyrimo pamokas, pateikiame keletą iš jų. Garbingas požiūris į Kūrėją ir jo planus visada turėtų būti išreikštas. Tikintieji neturėtų būti neatsakingi savo požiūryje į garbinimą. Greitas atvykimas į dvasinius susibūrimus, širdies pasirengimas pasiekti tinkamą meditacinę būseną, atidus klausymasis pamaldų, o ne minties klajojimas

kitais klausimais, ir netgi nuoširdus ir dėkingas giesmių giedojimas – visa tai prisideda prie tinkamo elgesio, kuris turėtų būti akivaizdus artėjant prie Dangiškojo Tėvo.

Galbūt, užuot pateikę elgesio taisykles, susijusias su Dievo garbinimu, apsvarstykite štai ką: „Viskas man leidžiama, bet ne viskas naudinga; viskas man leidžiama, bet ne viskas ugdo. ... Todėl, ar valgotė, ar geriate, ar ką darote, viską darykite Dievo šlovei. Nieko nepažeiskite nei žydams, nei pagonims, nei Dievo bažnyčiai. Kaip aš visais dalykais patinku visiems, nesiekiu savo naudos, bet daugelio naudos.“ 1 Korintiečiams 10:23, 31, 33

Yra daug daugiau konkrečių pavyzdžių, kurie parodo, ką reiškia pagarba Dievui. Turėtume siekti „pirmiausia Dievo karalystės ir jo teisumo“, ir tai galime padaryti paklusdami visiems Kristaus ir Naujojo Testamento autorių Raštuose pateiktiems pamokymais. (Mato 6:33). Tegul mūsų epitafija atspindi tai, kad mes paisėme Jokūbo 1:22,25 patarimo ir buvome „žodžio vykdytojai, o ne tik klausytojai, ... nebūdami užmaršūs klausytojai, bet darbo vykdytojai“.